

НЕЕМІЇ

Розділ: **1** 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

РОЗДІЛ: 1

Слова Неемії, сина Хахалії: Так сталося, що в місяці Кіслеві, двадцятого року, коли я був у Сузі-замку,

² прийшов Ханані, один із моїх братів, він і кілька чоловік із Юдеї. Я спитав їх про юдеїв, що врятувались, що перетривали полон, та про Єрусалим.

³ Вони ж мені відповіли: «Ті, що перетривали полон там, у краї, перебувають у великих злиднях і приниженні; та й мур єрусалимський розвалений, і брами його спалені вогнем.»

⁴ Отож, почувши ці слова, сів я й заплакав, і був сумний кілька днів. Постив я також і молився до Бога неба,

⁵ і говорив: О Господи, Боже неба, Боже великий і страшний, що додержуєш союз і милість тим, які тебе люблять і бережуть твої заповіді!

⁶ Нехай вухо твоє буде уважне й очі твої відкриті, щоб вислухати молитву слуги твого, якою я тепер день і ніч молюся до тебе за синів Ізраїля, слуг твоїх, і сповідаюся у гріхах синів Ізраїля, якими ми перед тобою Згрішили; я й дім батька мого згрішили.

⁷ Тяжко образили ми тебе, не додержали ми заповідей, ні постанов, ні законів, що ти заповідав еси Мойсеєві, слuzі твоему.

⁸ Згадай но про слово, що ти заповідав Мойсеєві, слuzі твоему, казавши: «Якщо провинитесь, я розсію вас між народами,

⁹ а навернетесь до мене й додержуватимете моїх заповідей і виконуватимете їх, то хоч би ваші вигнанці були на краю неба, я звідтіль зберу їх і приведу їх на місце, що вибрав собі, щоб мое ім'я там перебувало.»

¹⁰ Таж вони твої слуги й народ твій, що ти його визволив твоею силою великою й твоею рукою могутньою.

¹¹ О Господи! Нехай вухо твоє буде уважливим на молитву слуги твого й на молитву слуг твоїх, що хочуть шанувати твое ім'я. Зволь же допомогти сьогодні слuzі твоему й дай йому запобігти ласки в цього чоловіка. - Я бо був чашником у царя.

РОЗДІЛ: 2

У місяці Ніссані, двадцятого року царя Артаксеркса, стояло перед ним вино. Я взяв та й подав цареві й намагався не бути сумним перед ним.

² Але цар промовив до мене: «Чого ти сумний на виду? Адже ж ти не хворий. Ніщо інше, як якусь журбу маєш на серці.» Я злякався вельми

- ³ й сказав цареві: «Нехай цар живе повіки! Як же не бути смутним моєму обличчю, коли місто, де гроби батьків моїх, зруйноване й брами його спалені вогнем!»
- ⁴ І сказав цар до мене: «Чого ж ти просиш?» Тут я помолився Богові неба
- ⁵ і сказав цареві: «Коли цареві довподоби й коли слуга твій тобі вгодний, пошли мене в Юдею, в місто, де гроби батьків моїх, щоб я відбудував його.»
- ⁶ І сказав мені цар: із царицею, що сиділа коло нього: «Скільки триватиме твоя подорож, і коли ти повернешся?» Тож припало до серця цареві послати мене, і я означив йому час.
- ⁷ Далі сказав я цареві: «Коли цареві довподоби, нехай дадуть мені листи до начальників заріччя, щоб вони мене пропустили, доки не дійду до Юдеї,
- ⁸ та й лист до Асафа, царського лісничого, щоб дав мені дерева на колоди для брам у твердині, що при храмі, на міські мури та на дім, в якому буду жити. І дав мені цар, бо добродійна рука мого Бога була надо мною.
- ⁹ От і прийшов я до начальників заріччя і передав їм царські листи. А цар післав зо мною військових начальників і кіннотчиків.
- ¹⁰ Коли зачули про те Санбаллат із Хорону й Товія, слуга аммонський, велика досада пойняла їх, що от прийшов хтось піклуватися про добро синів Ізраїля.
- ¹¹ Прийшов я в Єрусалим і пробув там три дні.
- ¹² Тоді ж устав я вночі, ще й кілька чоловік зо мною, та не казав я нікому, що поклав мені Бог мій на серце зробити для Єрусалиму. Скотини ж не було ніякої при мені, крім тієї скотини, на якій я їхав.
- ¹³ Я вирушив уночі через Долинні ворота до Драконової криниці та до Гнояних воріт, і оглянув мури Єрусалиму, що були в руїнах, а його ворота були спалені вогнем.
- ¹⁴ Далі прийшов до Джерельних воріт і до царської саджавки, але там не було місця перейти для скотини, що була підо мною.
- ¹⁵ Отак уночі, долиною, піднявсь я вгору, оглядаючи мур. По тому ж завернув і проїхав через Долинні ворота й повернувся.
- ¹⁶ А старшини не знали, куди то я ходив і що я робив; ні юдеям, ні священикам, ні вельможам, ні старшинам, ні іншим, що робили цю роботу я до того часу нічого не повідав.
- ¹⁷ Потім же сказав я їм: «Бачите, в яких ми злиднях, як Єрусалим зруйнований та як брами його спалені вогнем. Нумо ж, відбудуймо єрусалимський мур, щоб не бути нам більш посміховищем.»
- ¹⁸ Оповів я їм про добродійну руку Бога мого, що була надо мною, а й про те, що цар мені сказав був. А вони вго лос: «Берімся до будови!» І заповзя лися завзято до цього доброго діла.
- ¹⁹ Як зачули про це Санбаллат із Хорону й Товія, слуга аммонський, та араб Гешем, то стали з нас сміятись і говорили про нас із погордою: «Що то ви робите? Хочете збунтуватись проти царя?»
- ²⁰ Тоді я у відповідь їм: «Бог неба - він нам сприятиме; ми ж, його слуги, беремось до будови, а ви не маєте ні частки, ні права, - ані й згадки про вас в Єрусалимі!»

РОЗДІЛ: 3

Тоді Еліяшів, первосвященик, і його брати священики взялися до роботи й збудували Овечі ворота. Вони посвятили їх і поставили їхні половини; посвятили їх аж до башти Сотні та й до башти Хананела

² Побіч будували єрихонці, а побіч них будував Заккур, син Імрі.

³ Рибні ворота будували люди з Сенаї: вони збили одвірки їхні докупи, поставили їхні половини, замки їхні й засуви.

⁴ Коло них поправляв Меремот, син Урії, сина Гаккоша; біля нього поправляв Мешуллам, син Берахії, сина Мешезавела, а побіч нього поправляв Цадок, син Баани.

⁵ Коло цих поправляли текояни, однак значніші з них не нахилили своєї шиї до праці для свого Господа.

⁶ Старі ворота поправляли Йояда, син Пасаха, й Мешуллам, син Бесодії; вони збили докупи одвірки, поставили половини, замки й засуви.

⁷ Коло них поправляли Мелатія гівеоній та Ядон меренотій і люди з Гівеону й Міцпи, що залежали від престолу начальника заріччя.

⁸ Коло цих поправляв Узіел, син Харгаї, з золотарів, а коло нього поправляв Хананія, один з тих, що виробляли пахощі. Вони укріпили Єрусалим аж до широкого муру.

⁹ Коло них поправляв Рефая, син Хура, старшина половини єрусалимської округи.

¹⁰ Коло них поправляв Єдая, син Харумафа, навпроти дому свого, а коло нього поправляв Хаттуш, син Хашавнії.

¹¹ Другу частину поправляли Малкія, син Харіма, та Хашшув, син Пахат-Моава, аж до башти Печей.

¹² Коло нього поправляв Шаллум, син Галлохеша, старшина половини єрусалимської округи, - він і його дочки.

¹³ Долинні ворота поправляв Ханун з мешканцями Заноаху. Вони їх збудували, поставили половини, замки й засуви, а до того тисячу ліктів муру до Гнояних воріт.

¹⁴ А Гнояні ворота поправляв Малкія, син Рехава, старшина беткеремської округи. Він збудував їх, поставив половини, замки й засуви.

¹⁵ Джерельні ворота поправляв Шаллум, син Кол-Хозе, старшина міцпаської округи. Він збудував їх, покрити їх, поставив половини, замки й засуви, а до того й мур Сілоамської саджавки коло царського саду аж до сходів, що спускаються вниз із Давидового міста.

¹⁶ За ним поправляв Неємія, син Азбука, старшина половини бетцурської округи, аж до гробовищ Давида й до видовбаної саджавки та дому витязів.

¹⁷ За ним поправляли левіти: Рехум, син Бані. Коло нього поправляв для своєї округи Хашавія, старшина половини кеїльської округи.

¹⁸ За ним поправляли брати їхні, Баввай, син Хенадада, старшина половини кеїльської округи.

¹⁹ Коло нього поправляв другу частину Езер, син Ісуса, старшина з Міцпи, проти виходу до збройниці, на розі.

²⁰ За ним поправляв другу частину Варух, син Заббая, від рогу аж до входу в дім Еліяшіва, первосвященика.

²¹ За ним поправляв другу частину Меремот, син Урії, сина Гаккоца, від входу в дім Еліяшіва до кінця дому Еліяшіва.

²² А за ним поправляли священики з околиць Йордану.

²³ За ними поправляв Веніямин та Хашшув навпроти свого дому, а за ним поправляв

Азарія, син Масеї, сина Ананії, коло свого дому.

²⁴ За ним поправляв другу частину Біннуй, син Хенадада, від дому Азарії до рогу та до закруту.

²⁵ Палал, син Узая, поправляв проти рогу й башти, що виступала з вищої частини царської палати, коло вартового двору. За ним Педая, син Пароша,

²⁶ і нетінеї, що жили на Офелі, проти Водяних воріт, на схід, і аж до виступаючої башти.

²⁷ За ним поправляли текоюни другу частину від місця проти великої вистаючої башти до муру Офелу.

²⁸ Далі від Кінських воріт поправляли священики, кожний проти свого дому.

²⁹ За ними поправляв Цадок, син Іммера, проти свого дому, а за ним поправляв Шема, син Шеханії, вартовий коло Східніх воріт.

³⁰ За ним поправляли другу частину Хананія, син Шелемії, та Ханун, шостий син Цалафа. За цим поправляв Мешуллам, син Берехії, проти своєї кімнати.

³¹ За ним поправляв Малкія, з золотарів, аж по дім нетінеїв та крамарів, проти Вартових воріт і до наріжної горішньої світлиці.

³² А між наріжною горішньою світлицею та Овечими ворітьми поправляли золотарі та крамарі.

³³ Скоро ж Санбаллат почув, що ми будуємо мур, розсердився й розлютився вельми та глузував із юдеїв.

³⁴ Він поговорював при своїх братах та при самарійських вояках: «Що роблять оті нужденні юдеї? Невже ж їм це дозволять? Невже вони приносять жертви? Невже впораються в один день? Невже вони з купи пороху зроблять живим каміння, та ще й до того спалене?»

³⁵ А Товія аммоній, що стояв коло нього, приговорював: «Нехай собі будують! Вискочить лисиця й повалить їхній кам'яний мур.»

³⁶ Почуй, Боже наш, як гордують нами! Поверни їхній глум на їхню голову й видай їх на ганьбу в землі неволі.

³⁷ Не покрий їхнього беззаконня, і нехай їхній гріх не зникне з-перед лиця твого, вони бо образили тих, що будують.

³⁸ Ми, одначе, будували мур, і він увесь виведений аж до половини, бо народ узявся щирим серцем до роботи.

РОЗДІЛ: 4

Як почули Санбаллат, і Товія, і араби, й аммонії, й ашдодії, що поправа єрусалимських мурів іде наперед, і що проломи вже загулюються, то обурилися вельми

² й змовились усі разом піти війною на Єрусалим і вчинити заколот у ньому.

³ Та ми стали молитись до Бога нашого й ставили сторожу день і ніч для охорони проти них.

⁴ Але юдеї казали: «Немає сили в носіїв, а румовищ багато. Ми не спроможні мур відбудувати.»

⁵ Вороги ж наші говорили: «І не знатимуть, і не побачать нічого, як ми вдеремось посеред них, повбиваємо їх і спинимо роботу.»

⁶ Коли ж юдеї, що жили міде ними, приходили разів з десять з усіх сторін і казали

нам, що ті задумують на нас напасти,

⁷ я поставив на низинах за муром, на відкритих місцях, народ за їхніми родинами, з мечами, списами та луками.

⁸ Тоді я зробив перегляд і промовив до значних, до старшин і до решти народу: «Не лякайтесь їх, пам'ятайте про Господа великого та страшного й бийтеся за своїх братів, за своїх синів і за своїх дочок, за своїх жінок та за свої хати.»

⁹ Отож, як зачули наші вороги, що ми дізнались, і що Бог звів задум їхній нінащо, то всі ми повернулися до муру, кожен до своєї роботи.

¹⁰ Тож від того дня половина моїх людей робила роботу, а друга половина тримала списи, щити, луки та панцері, старшини ж стояли позад усього дому Юди.

¹¹ Ті, що будували мур, і ті, що носили тягарі, були озброєні; однією рукою робили роботу, а однією тримали зброю.

¹² Кожен, хто будував, мав меч, прив'язаний до боку, і так будували. Коло мене ж стояв сурмач.

¹³ Сказав я до значних, до старшин і до решти народу: «Робота велика й розтягнена, і ми розсіяні по мурі, один від одного далеко;

¹⁴ тож де тільки почуєте звук сурми, на те місце збирайтесь до нас. Бог наш буде за нас воювати.»

¹⁵ Отак робили ми роботу, і половина з нас тримала спис від досвітків і аж до появи зірок.

¹⁶ Того ж самого часу сказав я ще народові: «Кожний нехай ночує зо своїм слугою в Єрусалимі, і таким робом вони вночі для нас будуть вартою, а вдень робитимуть.»

¹⁷ Ні я, ні брати мої, ні мої слуги, ні сторожа коло мене, - ніхто з нас не скидав з себе одежі; в кожного в руці був меч.

РОЗДІЛ: 5

Ось тоді знялось велике нарікання народу та їхніх жінок на братів їхніх юдеїв.

² Були такі, що говорили: «Наших синів, наших дочок даємо за хліб, щоб мали ми що їсти й з чого жити!»

³ Були й такі, що казали: «Наші поля, наші виноградники й наші хати даємо в заставу щоб дістати хліба під час голоднечі!»

⁴ Були ще й такі, що говорили: «Ми позичили гроші на податки цареві, заставивши наші поля та наші виноградники.

⁵ Таж у нас такі тіла, як тіла в братів наших, а діти наші такі ж, як і їхні діти, і ось ми мусимо давати синів наших і дочок наших у найми, а декотрі з дочок наших уже в неволі, і ми нічого тут вдіяти не можемо, бо й поля наші й виноградники наші в інших!»

⁶ То й розгнівався я вельми, коли почув їхні нарікання та ці слова.

⁷ Роздумавши в своїм серці, заходивсь я докоряти значним старшинам і сказав їм: «Ви берете - кожний із вас - із братів ваших лихву.» І скликавши проти них великі збори,

⁸ сказав я їм: «Ми викупили, скільки могли, братів наших юдеїв, проданих поганам, а ви продаєте братів ваших, і вони нам запроднуються!» Мовчали вони, не знали що відповісти.

⁹ Тоді я: «Не добра вона, та справа, що ви робите! Чи не повинні ж би ви були ходити

в страху перед Богом нашим, зо стиду перед народами, нашими ворогами?

10 Та й я, і брати мої, і мої наймити позичили їм грошей та хліба! Даруймо, отже, отой борг.

11 Зверніть їм ще сьогодні поля їхні, виноградники їхні, оливні сади їхні, і хати їхні, і відсотки з грошей, хліба, молодого вина та олії, що ви домагаєтесь від них.»

12 Ті відповіли: «Звернемо й не вимагатимемо від них нічого. Зробимо так, як ти кажеш.» І покликавши священників, звелів я їх заприсягти, що так зроблять.

13 Я витрусив також пазуху моєї одежі й сказав: «Нехай так Бог кожного, хто не додержить цього слова, витрусить з його дому й з його дорібку, і нехай він зостанеться таким втрушеним і порожнім!» А вся громада промовила: «Хай так буде!» І прославила Господа. І народ зробив так, як було сказано.

14 Від того часу, як мене призначено бути їм начальником у Юдейській землі, від двадцятого до тридцять другого року царя Артаксеркса, за 12 років я й брати мої не брали собі начальницького прохарчування.

15 А попередні начальники, що були передо мною, обтяжували народ і брали з нього хліба й вина на сорок срібних шеклів; навіть слуги їх заносились над народом. Я ж зо страху перед Богом не робив так.

16 Та й при роботі коло цього муру я допомагав, і поля ми не закуповували, й усі мої слуги були там разом при роботі.

17 За столом у мене бувало по сто п'ятдесят чоловік юдеїв та старшин, крім тих, що приходили до нас від народів, які навкруги нас.

18 А наготовлялося щодня в мене: один віл, шість добірних овець і птиці, і що десять день багато вина. Однак, при всьому цьому начальницького прохарчування я не вимагав, бо служба важко тяжіла на цім народі.

19 Згадай, мій Боже, на добро мені все, що я зробив для цього народу!

РОЗДІЛ: 6

Тоді ж як дійшла чутка до Санбаллата, Товії й Гешема, араба, та інших наших ворогів, що я відбудував мур і що в ньому не зосталось проломів, хоч я до того часу ще не вставив половин (дверей) у браму, -

2 Санбаллат та Гешем прислали до мене сказати: «Прийди та зійдемося разом у Кефірім у долині Оно.» Вони ж задумували заподіяти мені лихо.

3 Я послав до них посланців, щоб сказали: «Велику роботу я роблю, то й не можу прийти. Чого б то мала робота перериватись, як покину її і зійду до вас?»

4 Чотири рази посилали вони до мене тим же самим способом, та я відповідав їм те саме.

5 Тоді Санбаллат прислав так само до мене вп'яте свого слугу, і лист одкритий був у руці в нього.

6 В ньому ж було написано: «Між народами ходить поголоска, та й Гешем каже, що ти та юдеї задумали збунтуватись, і тим то ти й будуєш мур; ти ж сам мав би бути їхнім царем, згідно з тією чуткою.

7 Ти навіть настановив пророків, щоб оповіщали про тебе в Єрусалимі та говорили: Є цар над Юдеєю! А тепер дійде чутка про все те до царя. Прийди отже небарно, і порадимося вкупі.»

8 Але я послав до нього сказати: «Нічого такого не було, про що говориш; вигадав ти це своїм розумом», -

- ⁹ всі бо вони страхали нас, думавши: Опадуть, мовляв, їхні руки від цієї роботи, і вона не буде зроблена; та я ще більше скріпив свої руки.
- ¹⁰ Прийшов я в дім Шемаї, сина Делаї, сина Меґетавела, а він замкнувся та й каже: «Ходімо разом у дім Божий, у середину храму й замкнімо за собою двері храму, бо прийдуть убити тебе, -вночі прийдуть тебе вбити.»
- ¹¹ Але я відповів: «Такий, як я, та й утікати? Та й хто такий, як я, може ввійти в храм і зостатись живим? Не піду!»
- ¹² Тоді я зрозумів, що не Бог послав його, а він сам сказав про мене те пророцтво, бо Товія та Санбаллат його підкупили.
- ¹³ А підкупили його на те, щоб я, злякавшись, вчинив так і згрішив, та щоб вони могли пустити про мене недобру славу та могли гудити мене.
- ¹⁴ Згадай, мій Боже, Товію й Санбаллата за цими їхніми вчинками, та й пророчицю Ноадію й інших пророків, що хотіли мене настрашити!
- ¹⁵ Так закінчено мур двадцять п'ятого дня місяця Елула, за 52 дні.
- ¹⁶ Отож, як зачули про те наші вороги, то всі народи, що навкруги нас, наполохались і вельми духом занепали, бо зрозуміли, що сталося воно за волею Бога нашого.
- ¹⁷ Того ж часу юдейські вельможі навіть посилали багато листів до Товії, а й від Товії приходили (листи) до них,
- ¹⁸ бо багато було в Юдеї таких, що були зв'язані з ним клятвою; він бо був зять Шеханії, сина Араха, а його син Єгоханан узяв собі дочку Мешуллама, сина Берехії.
- ¹⁹ Навіть про його добрість говорили вони при мені й передавали йому мої слова; Товія ж прислав листи, щоб мене налякати.

РОЗДІЛ: 7

От тоді, коли мур був відбудований, і я повставляв двері, а й воротарі, співці та левіти були настановлені,

² дав я владу над Єрусалимом моєму братові Ханані та начальникові замку Хананії, він бо був чоловік вірний та богобоязливіший, ніж багато інших,

³ і сказав я їм: «Нехай не відчиняють брам єрусалимських, доки не припече сонце; і поки люди ще стоять на ногах, нехай замикають і засувають двері. Нехай єрусалимські мешканці стануть на сторожі, кожний на своїй варті, кожен перед своїм домом.»

⁴ Але місто було просторе й велике, народу ж у ньому було мало, і домів було небагато набудовано.

⁵ Тоді Бог мій поклав мені на серце зібрати вельмож, начальників і народ, щоб їх перелічити за родоводом, бо я знайшов родовідний список тих, що повернулись напочатку, а в ньому знайшов таке написане:

⁶ «Оце люди області, що повернулися з полону на вигнанні, що їх переселив був Навуходоносор, вавилонський цар, і що прибули в Єрусалим та в Юдею, кожен у своє місто.

⁷ Вони прибули із Зоровавелом, Ісусом, Неємією, Азарією, Раамією, Нахаманієм, Мардохеєм, Білшаном, Місперетом, Бігваєм, Нехумом, Бааною. Число людей народу Ізраїля:

⁸ синів Пароша 2172; -

⁹ синів Шефатії 372; -

- 10 синів Араха 652; -
- 11 синів Пахат-Моава, з синів Ісуса та Йоава, 2818; -
- 12 синів Елама 1254; -
- 13 синів Затту 845; -
- 14 синів Закхея 760; -
- 15 синів Бііннуя 648; -
- 16 синів Бебая 628; -
- 17 синів Азгада 2322; -
- 18 синів Адонікама 667; -
- 19 синів Бігвая 2067; -
- 20 синів Адіна 655; -
- 21 синів Атера Єзекіїноого 98; -
- 22 синів Хашума 328; -
- 23 синів Бецяя 324; -
- 24 синів Харіфа 112; -
- 25 синів з Гівеону 95; -
- 26 людей із Вифлеєму й Нетофи 188; -
- 27 людей із Анатоту 128; -
- 28 людей із Бет-Азмавету 42; -
- 29 людей із Кіріят-Єаріму, Кефіри й Беероту 743; -
- 30 людей із Рами й Геви 621; -
- 31 людей із Міхмасу 122; -
- 32 людей із Бетелу й Аї 123; -
- 33 людей із другого Нево 52; -
- 34 синів другого Еламу 1254; -
- 35 синів із Харіму 320; -
- 36 людей з Єрихону 345; -
- 37 людей із Лоду, Хадіду й Оно 721; -
- 38 людей із Сенаї 3930.
- 39 Священиків: синів Єдаї з дому Ісуса 973; -
- 40 синів Іммера 1052; -
- 41 синів Пашхура 1247; -
- 42 синів Харіма 1017.
- 43 Левітів: синів Ісуса, (з дому) Кадмієла, синів Годавії 74.
- 44 Співців: синів Асафа 148.
- 45 Воротарів: синів Шаллума, синів Атера, синів Талмона, синів Акхува, синів Хатіти, синів Шовая 138.
- 46 Нетінеїв: синів Ціхи, синів Хасуфи, синів Таббаота,
- 47 синів Кероса, синів Сії, синів Падона,
- 48 синів Левана, синів Хагави, синів Салмая,
- 49 синів Ханана, синів Гіддела, синів Гахара,
- 50 синів Реаї, синів Реціна, синів Некоди,
- 51 синів Газзама, синів Уззи, синів Пасаха,

- ⁵² синів Бесая, синів Меуніма, синів Нефішеіма,
⁵³ синів Бакбука, синів Хакуфи, синів Харкура,
⁵⁴ синів Бацлута, синів Мехіди, синів Харші,
⁵⁵ синів Баркоса, синів Сісери, синів Тамаха,
⁵⁶ синів Неціяха, синів Хатіфи,
⁵⁷ синів слуг Соломона, синів Сотая, синів Соферета, синів Періди,
⁵⁸ синів Яали, синів Даркона, сидів Гіддела,
⁵⁹ синів Шефатії, синів Хаттіла, синів Похерет-Гацваїма, синів Амона, -
⁶⁰ усіх нетінеїв і слуг Соломона - 392.»
⁶¹ А ось ті, що вийшли з Тел-Мелаху, з Тел-Харші, з Керуву, з Аддону та з Іммеру, але не могли назвати дому батьків своїх, ні роду свого, чи вони від Ізраїля:
⁶² сини Делаї, сини Товії, сини Некоди - 642.
⁶³ Із священиків: сини Ховаї, сини Гаккоца, сини Барзіллая, що взяв жінку з дочок Барзіллая з Гілеаду й став зватись їхнім іменем.
⁶⁴ Вони шукали свій родовідний список, та він не знайшовся, і їх виключено від священства,
⁶⁵ й начальник сказав їм, щоб вони не їли із святих речей, доки не буде священика для Урім і Туммім.
⁶⁶ Усієї громади разом було 42 360 чоловік, -
⁶⁷ окрім невільників їхніх та невільниць, яких було 7337; було також у них 245 співців та співачок.
⁶⁸ Коней їхніх було 736, мулів 245; -
⁶⁹ верблюдів було в них 435, ослів 6720.
⁷⁰ Декотрі голови родин подарували на роботу. Начальник дав у скарбницю 1000 драхм золотом, 50 жбанів і 530 священицьких риз.
⁷¹ Та й декотрі з голів родин дали в скарбницю на роботу 20 000 драхм золота й 2200 мін срібла.
⁷² Того ж, що дали інші з народу, було: 20 000 драхм золота, 2000 мін срібла й 67 священицьких риз.
⁷³ І стали жити священики й левіти, воротарі й співці, народ і нетінеї й увесь Ізраїль по своїх містах.

РОЗДІЛ: 8

Як настав сьомий місяць, і сини Ізраїля були по своїх містах, увесь народ, як один чоловік, зібрався на майдані, що перед Водяними ворітьми, і сказали Езрі книжникові принести книгу закону Мойсея, що його дав Господь Ізраїлеві.

² І приніс Езра священик закон до громади чоловіків, жінок і всіх, що могли розуміти, - першого дня сьомого місяця, -

³ і читав його на майдані, що перед Водяними ворітьми, від світанку до полудня, перед чоловіками, жінками й тими, що могли розуміти; прихилився увесь народ вухами до книги закону.

⁴ Книжник же Езра стояв на дерев'яному помості, зробленому для того, а коло нього стояв Маттітія, Шема, Аная, Урія, Хілкія, Масея - праворуч, а ліворуч Педая, Мішаел, Малкія, Хашум, Хашбадана, Захарія, Мешуллам.

- ⁵ Відкрив Езра книгу перед очима всього народу, бо він був вище від усього народу; а як він відкрив її, увесь народ підвівся,
- ⁶ І хвалу воздав Езра Господові, великому Богові, а увесь народ відповів: «Амінь, амінь», знявши руки вгору, й вклонився, впавши перед Господом обличчям до землі.
- ⁷ Ісус, Бані, Шеревія, Ямін, Аккув, Шавтай, Годія, Масея, Келіта, Азарія, Йозавад, Ханан, Пелая та левіти тлумачили народові закон, тим часом як народ стояв на своєму місці.
- ⁸ Вони читали книгу закону Божого виразно та викладали значення, щоб читане було зрозумілим.
- ⁹ Тоді начальник Неємія, священик та Езра й левіти, що вчили народ, сказали до свого народу: «Цей день - святий Господові, Богові вашому; не сумуйте й не плачте!» - бо увесь народ плакав, слухаючи слова закону.
- ¹⁰ Далі сказав їм: «Ідіть, їжте жирне й пийте солодке, та посилайте частки тим, у кого не наготовлено нічого, бо день цей святий Господеві нашому, й не журіться, бо радість у Господі це ваша сила.»
- ¹¹ І левіти втихомирювали народ, промовляючи: «Вгамуйтеся, бо день цей святий, не сумуйте.»
- ¹² Тоді увесь народ пішов їсти й пити, й посылати частки та веселитись, бо зрозуміли слова, які їм вияснено.
- ¹³ Другого ж дня зібрались голови родин усього народу, священики й левіти; до книжника Езри, щоб зрозуміти слова закону.
- ¹⁴ От вони знайшли написане в законі, як то Господь наказав через Мойсея, що сини Ізраїля мали жити в кучках під час свята сьомого місяця
- ¹⁵ і що вони мали оголосити й оповістити по всіх своїх містах і в Єрусалимі, кажучи: Ідіть на гори й принесіть гілляк садової й дикої оливи, гілляк миртових і пальмових, та гілляк густолистих дерев, щоб з них зробити кучки, як написано.
- ¹⁶ І пішов народ, і принесли й зробили собі кучки, кожний на своїй покрівлі, на своїх дворах, і на дворах Божого дому, на майдані коло Водяних воріт і на майдані коло воріт Ефраїма.
- ¹⁷ Уся громада тих, що вернулись із полону, зробила кучки, й жили в кучках. Від часів Ісуса Навина до того дня сини Ізраїля так не робили. Радість була вельми велика.
- ¹⁸ І читано книгу закону Божого щодня, від першого до останнього дня, й справляли свято сім день, а восьмого дня врочисті збори за постановою.

РОЗДІЛ: 9

Двадцять четвертого дня того ж місяця сини Ізраїля зібрались і постили в волосяницях із порошком на голові.

- ² Потомки Ізраїля відділились від усіх чужинців і встали та сповідались з своїх гріхів і з беззаконь батьків своїх.
- ³ Потім, стоявши на своєму місці, четвертину дня читали книгу закону Господа, Бога свого, а четвертину сповідались і поклонялись Господеві, Богові своєму.
- ⁴ На помості ж левітів стали Ісус, Бані, Кадмієл, Шеванія, Бунні, Шеревія, Бані та Хенані й гучним голосом закликали до Господа, Бога свого.
- ⁵ Тоді левіти Ісус, Кадмієл, Бані, Хашавнія, Шеревія, Годія, Ішеванія і Петахія сказали: «Встаньте, благословіте Господа, Бога вашого, від віку й довіку.» І благословили ім'я

твое славне, що вище понад усяке благословення та хвалу:

- ⁶ «Ти, Господи, єдиний! Ти сотворив небо, небеса небес і все їхнє впорядження; землю й усе, що є на ній; моря й усе, що є в них. Ти живиш усе, й небесна рать перед тобою припадає.
- ⁷ Ти єси той Господь Бог, що вибрав Аврама й вивів його з Уру халдейського й дав йому ім'я Авраама.
- ⁸ Ти знайшов його серце вірним тобі, й уклав з ним договір, що даси його потомству землю ханаанян, хеттитів, аморіїв, перізіїв, євусіїв, гіргашіїв, і ти додержав твоє слово, бо ти справедливий.
- ⁹ Ти узрів злидні батьків наших у Єгипті й почув їхній зойк над Червоним морем,
- ¹⁰ і виявив знаки й чудеса над фараоном, над усіма його слугами й над усім народом його краю, бо ти знав як згідливо вони обходилися з ними, і вчинив єси собі ім'я, що по цей день існує.
- ¹¹ Ти розділив перед ними море, і вони пройшли серединою моря по сухій землі, а тих, що за ними гнались, ти вкинув у глибіню, неначе камінь у буйні води.
- ¹² Ти хмарним стовпом вів їх удень, а вночі стовпом вогненным, щоб освітлювати їм дорогу, якою мали вони йти.
- ¹³ Ти зійшов на Синай-гору й говорив з ними з неба, дав їм суди справедливі, закони певні, постанови й заповіді добрі.
- ¹⁴ Ти об'явив їм твою святу суботу й дав їм заповіді, постанови й закон через слугу твого Мойсея.
- ¹⁵ І хліб із неба дав їм, заради їхнього голоду, і воду із скелі добув їм, ради їхньої спраги, і сказав їм, щоб ішли й зайняли землю, яку поклявся єси їм дати.
- ¹⁶ Але вони й батьки наші були зухвалі, твердого карку, і вони не слухали твоїх заповідей;
- ¹⁷ не хотіли слухати й не згадали про чудеса твої, які ти чинив з ними, були тугошиї й настановили провідника, щоб повернутись у свою неволю в Єгипет. Але ти - Бог скорий прощати, добрий і милосердний, довготерпеливий і многомилостивий, - ти їх не покинув.
- ¹⁸ Навіть коли вони зробили собі вилите теля й сказали: Це твій Бог, що вивів тебе з Єгипту, і завдали великої зневаги, -
- ¹⁹ ти в великому твоєму милосерді не покинув їх у пустині; і хмарний стовп не відступив від них удень, щоб вести їх дорогою, ані вогненний стовп уночі, щоб освітлювати їм дорогу, якою мали вони йти.
- ²⁰ Ти дав їм дух твій добрий, щоб врозумив їх, і манни твоєї не відняв від уст їхніх та й воду дав їм у їхній спразі.
- ²¹ Сорок років харчував ти їх у пустині; нічого їм не бракувало, одежа їхня не зношувалась, ноги їхні не пухли.
- ²² Ти й дав їм царства й народи, і наділив їх ними, і вони забрали землю Сихона, хешбонського царя, і землю Ога, царя башанського.
- ²³ Синів їхніх ти розмножив, як зорі на небі, й увів їх у землю, про яку ти говорив батькам їхнім, що вони ввійдуть, щоб її посісти.
- ²⁴ І ввійшли сини, і посіли землю. Ти підбив під них мешканців краю, ханаанян, видав їх їм у руки, царів їхніх і народи краю, щоб вони робили з ними за своєю волею.
- ²⁵ І зайняли вони укріплені міста й родючу землю, і забрали доми, повні всякого добра, висічені криниці, виноградники, сади оливкові й силу дерев плодкових. Отож їли вони, насичувались, товстішали, і розкошували з твоєї великої доброти.

26 Та все ж таки були вони неслухняні й бунтувались проти тебе; відкинули закон твій від себе; пророків твоїх, що умовляли їх навернутись до тебе, вбили вони, і допускалися великої зневаги.

27 Тому ти видав їх у руки ворогів їхніх, що їх гнобили; коли ж у лиху годину вони закликали до тебе, ти їх вислуховував з неба і, з великого твого милосердя, посилав їм визволителів, що визволяли їх із рук ворогів їхніх.

28 А коли мали вони спокій, то знову чинили зло перед тобою, і ти видавав їх у руки ворогів їхніх, то ці й панували над ними. Тоді вони знову закликали до тебе, й ти вислуховував їх з неба і, з великого милосердя, рятував їх багато разів.

29 Ти пригадував їм, щоб навернути їх до закону твого, але вони були зухвалі й не слухали заповідей твоїх, і грішили проти твоїх постанов, які дають життя тому, хто їх виконує. Вони бунтуючись, обернулися спиною, стали тугошиїми й не слухали.

30 Багато років ти був з ними терпеливим і вминав їх духом твоїм через твоїх пророків, та вони не слухали; тоді ти видав їх у руки народів чужоземних,

31 але в великому твоєму милосерді не винищив їх цілком і не покинув їх, бо ти - Бог добрий і милостивий.

32 Тож і тепер, Боже наш, Боже великий, могутній і страшний, ти, що додержуєш союз і милость! Не мовжай усіма тими стражданнями, що спіткали нас, царів наших, князів наших, священників наших, пророків наших, батьків наших і весь народ твій, від часів асирійських царів і по цей день.

33 Ти справедливий у всьому, що над нами сталося, бо ти чинив по правді, а ми чинили зло.

34 Царі наші, князі наші, священники наші й батьки наші закону твого не додержувались і на заповіді твої та на упімнення твої, якими ти вминав їх, не вважали.

35 В державі своїй, у великій добрі твоїй, що ти їм дав, у землі просторій та родючій, що нею наділив сси їх, вони тобі не служили, ані й від лихих своїх учинків не відвернулись.

36 І от ми раби тепер; і на тій землі, що ти дав був батькам нашим, щоб житись її плодами та її благами, - ось із нас наймити!

37 Врожай свій вона множить для царів, що ти настановив над нами за гріхи наші; вони панують над нашими тілами й над нашим товаром за своєю волею, а ми у великій нужді.»

РОЗДІЛ: 10

При всьому тому склали ми тверде зобов'язання й підписали його, а наші князі, левіти й священники приклали до нього печаті.

2 Ті, що приклали печаті, були: Неємія - начальник, син Хахалії, й Седекія;

3 Серая, Азарія, Єремія,

4 Пашхур, Амарія, Малкія,

5 Хаттуш, Шеванія, Маллух,

6 Харім, Меремот, Овдія,

7 Даниїл, Гіннетон, Варух,

8 Мешуллам, Авія Міямін,

9 Маазія, Білгай, Шемая - священники.

- 10** Левіти: Ісус, син Азанії, Біннуй, із синів Хенадада, Кадмієл;
11 і брати їхні Шеванія, Годія, Келіта, Пелая, Ханан,
12 Міха, Рехов, Хашавія,
13 Заккур, Шеревія, Шеванія,
14 Годія, Бані, Беніну.
15 Голови народу: Парош, Пахат-Моав, Елам, Затту, Бані,
16 Бунні, Азгад, Бевай,
17 Адонія, Бігвай, Адін,
18 Атер, Єзекія, Аззур,
19 Годія, Хашум, Бецай,
20 Харіф, Анатот, Невай,
21 Магліяш, Мешуллам, Хезір,
22 Мешезавел, Цадок, Яддуа,
23 Пелатія, Ханан, Аная,
24 Осія, Хананія, Хашшув,
25 Галлохеш, Пілха, Шовек,
26 Рехум, Хашавна, Масея,
27 Ахія, Ханан, Анан,
28 Маллух, Харім, Баана.
29 Решта народу, священики, левіти, воротарі, співці, нетінеї й усі, що відлучились від чужоземних народів заради закону Божого, жінки їхні, сини й дочки їхні, усі, що могли знати й розуміти,
30 пристали до своїх братів, до видатніших із них, і клятьбою зобов'язались і заприсяглися діяти за законом Божим, даним через Мойсея, слугу Божого, й держати та виконувати всі заповіді Господа, Бога нашого, й суди його та його закони.
31 І не будемо віддавати дочок наших народам цього краю, ні їхніх дочок брати за синів наших;
32 і як народи цього краю привозитимуть на продаж суботами крам і всяку живність, ми не будемо брати в них у суботу або в святий день, і будемо що сьомий рік лишати землю облогом і всякі борги дарувати.
33 Також постановили ми собі за закон - давати від себе щороку по третині шекля на потреби дому Бога нашого:
34 на хліби появлення, на повсякчасні хлібні офіри, на повсякчасні всепалення й кожної суботи, кожного нового місяця й у свята, на мирні жертви, на жертви за гріх, щоб спокутувати за Ізраїля, і на всяку потребу дому Бога нашого.
35 Ми, священики, левіти й народ, кинули жереб про доставу дров, щоб кожна наша родина в призначений час щороку постачала їх для дому Бога нашого, щоб вони горіли на жертovníкові Господа, Бога нашого, як це написано в законі.
36 Ми обіцяли приносити щороку в дім Господній первоплід нашої землі і первоплід урожаю з усякого дерева,
37 і приводити в дім Бога нашого до священиків, що служать у домі Бога нашого, первенців із синів наших і зо скотини нашої, як написано в законі, і первістків із товару нашого й овець наших;
38 і первоплід із муки нашої, з приносів наших і з урожаю усякого дерева, нового вина й олії ми будемо достачати священикам у комори дому Бога нашого, й десятину з

землі нашої левітам; вони бо, левіти, беруть десятину з усіх наших міст хліборобських.

³⁹ При левітах, коли левіти братимуть десятину, буде священик, син Арона, і левіти принесуть десятину з десятини до дому Бога нашого в комори скарбниці,

⁴⁰ бо в ці кімнати будуть достачати сини Ізраїля й левіти приносини: хліб, нове вино й олію. Там же є священний посуд, священики у службі, воротарі й співці. Ми не занедбаємо дому Бога нашого.

РОЗДІЛ: 11

Старшини народу жили в Єрусалимі; решта ж народу кинули жереб, щоб один із десятиох ішов жити в Єрусалим, святе місто, а дев'ять десятих залишалося в інших містах.

² Народ благословив усіх, що самохіть погодилися жити в Єрусалимі.

³ А ось голови областей, що жили в Єрусалимі - бо в містах Юдеї кожний жив у своїй посілости, в своїх містах: ізраїльтяни, священики, левіти, нетінеї й сини слуг Соломона.

⁴ В Єрусалимі жили з синів Юди та з синів Веніямина. З синів Юди: Атая, син Уззії, сина Захарії, сина Амарії, сина Шефатії, сина Магалалела, з синів Переца;

⁵ і Масея, син Варуха, сина Кол-Хозе, сина Хазаї, сина Адаї, сина Йоаріва, сина Захарії, сина Шелонія;

⁶ всіх синів Переца, що жили в Єрусалимі, 468 мужів хоробрих.

⁷ А ось сини Веніямина: Саллу, син Мешуллама, сина Йоеди, сина Педаї, сина Колаї, сина Масеї, сина Ітієла, сина Ісаї;

⁸ а по ньому Габбай. Саллай, 928 усіх.

⁹ Йоїл, син Зіхрі, був їхнім начальником, а Юда, син Гассенуа, був другим над містом.

¹⁰ Із священиків: Єдая, син Йоаріва, Яхин і

¹¹ Серая, син Хілкії, сина Мешуллама, сина Цадока, сина Мерайота, сина Ахітува, управитель над домом Божим,

¹² і їхні брати, що були на роботі при домі Божому, 822; і Адая, син Єрохама, сина Пелалії, сина Амці, сина Захарії, сина Пашхура, сина Малкії,

¹³ і його брати, голови родин, 242; і Амасай, син Азарела, сина Ахзая, сина Мешіллемота, сина Іммера,

¹⁴ і його брати, мужі відважні, 128 Начальником над ними був Завдієл, син Гаггедоліма.

¹⁵ З левітів же: Шемая, син Хашува, син Азрікама, сина Хашавії, сина Буні;

¹⁶ Шаветай і Йозавад, з головних левітів, призначений до зовнішньої служби дому Божого;

¹⁷ Маттанія, син Міхи, син Завді, сина Асафа, був провідником, що проводив пісні славословлення для молитви; Бакбукія, другий з його братів, й Авда, син Шаммуа, сина Галала, сина Єдутуна.

¹⁸ Усіх левітів у святому місті 284.

¹⁹ Воротарі: Аккув, Талмон і їхні брати, що стерегли брами, 172.

²⁰ Решта ж ізраїльтян, священиків, левітів жили по всіх містах Юдеї, кожен у своїй спадщині.

²¹ Нетінеї ж жили на Офелі; Ціха й Гішпа були над нетінеями.

- ²² Начальником же левітів у Єрусалимі був Уззій, син Бані, сина Хашавії, сина Маттанії, сина Міхи, з синів Асафа, співців, при службі в домі Божому,
- ²³ бо був наказ царя щодо них і встановлене забезпечення для співців на кожний день.
- ²⁴ Петахія, син Мешезавела, з синів Зераха, сина Юди, був відпоручником царя в усіх справах щодо народу.
- ²⁵ Щождо сіл та їхніх піль, то деякі сини Юди жили в Кіріят-Арбі та в приналежних до неї містечках; у Дівоні й в приналежних до нього містечках; в Єкавцелі та його селах;
- ²⁶ в Єшуї, в Моладі, в Бет-Пелеті,
- ²⁷ в Хацар-Шуалі, в Версавії й в приналежних до неї містечках;
- ²⁸ в Ціклазі, в Мехоні й в приналежних до неї містечках;
- ²⁹ в Ен-Ріммоні, в Цорі, в Ярмуті,
- ³⁰ в Заноаху, в Адулламі й їхніх селах; в Лахіші та на його полях: в Азеці й приналежних до неї містечках. Вони осілись від Версавії до Гінном-долини.
- ³¹ Сини ж Веніямина мешкали в Геві, Міхмасі, Айї, Бетелі й приналежних до нього містечках:
- ³² в Анатоті, Нові, Ананії,
- ³³ в Хацорі, Рамі, Гіттаїмі,
- ³⁴ в Хадіді, Цевоїмі, Неваллаті,
- ³⁵ в Лоді, Оно й долині Ремісників.
- ³⁶ А з левітів деякі частини належали до Юди та Веніямина.

РОЗДІЛ: 12

- О**сь священики й левіти, що повернулись із Зоровавелем, сином Шеалтієла, та з Ісусом: Серая, Єремія, Езра,
- ² Амарія, Маллух, Хаттуш,
- ³ Шеханія, Рехум, Меремот.
- ⁴ Іддо, Гіннетой, Авія,
- ⁵ Міямін, Маадія, Білга,
- ⁶ Шемая, Йоарів, Єдая,
- ⁷ Саллу, Амок, Хілкія, Єдая. Це голови священиків і брати їхні за часів Ісуса.
- ⁸ А левіти: Ісус, Біннуй, Кадмієл, Шеревія, Юда, Маттанія, що проводив похвальними піснями, він і його брати.
- ⁹ Також Бакбукія та Унні, брати їхні, стояли навпроти них при службі.
- ¹⁰ Від Ісуса народивсь Йоаким, Йоаким зродив Еліяшіва, Еліяшів - Йояду.
- ¹¹ Йояда зродив Йонатана, а Йонатан зродив Яддуа.
- ¹² За часів Йоакима були священики, голови родин: для Сераї Мерая, для Єремії Хананія,
- ¹³ для Езри Мешшуллам, для Амарії Єгоханан,
- ¹⁴ для Меліху Йонатан, для Шеванії Йосиф,
- ¹⁵ для Харіму Адна, для Мерайота Хелкай,
- ¹⁶ для Іддо Захарія, для Гіннетона Мешуллам,
- ¹⁷ для Авії Зіхрі, для Мініяміну й для Моадії Пілтай,

- 18 для Білги Шаммуа, для Шемаї Єгонатан,
19 для Йояріва Матнай, для Єдаї Уззі,
20 для Саллая Каллай, для Амока Евер,
21 для Хілкії Хашавія, для Єдаї Натанаїл.
22 За часів Еліяшіва, Йояди, Йоханана й Яддуа списано левітів, голів родин, а також священиків аж до царювання Дарія перського.
23 Сини Леві, голови родин, були записані в літописну книгу аж до часів Йоханана, сина Еліяшіва.
24 Голови ж над левітами: Хашавія, Шепевія та Ісус, син Кадмієла, й їхні брати стояли навпроти них, щоб славити й благословити за постановою Давида, чоловіка Божого, черга за чергою.
25 Маттанія, Бакбукія, Овдія, Мешуллам, Талмон, Аккув - воротарі, на варті стояли вони коло складниць біля воріт.
26 Вони були за часів Йоакима, сина Ісуса, сина Йоцадака, й за часів Неємії, начальника, та Езри, священика й книжника.
27 Для посвяти єрусалимського муру скликувано з усіх їхніх місць левітів та й спрямовувано в Єрусалим, щоб святкувати посвяту з радістю, подякою та піснями, під звуки цимбалів, гарф та гусел.
28 І зібралися сини співців так із усієї єрусалимської округи, як і з сіл нетофатійських;
29 також із Бет-Гілгалу, і з околиць Геви та Азмавету, бо співці побудували собі села довкруги Єрусалиму.
30 Священики й левіти очистили себе й очистили народ, брами й мур.
31 Тоді я вивів юдейських старшин на мур і уклав два великі хори, що подяку співали та йшли обходом. Один із них ішов по правому боці, на мурі до Гнояних воріт.
32 За ним йшов Гошая й половина юдейських старшин;
33 Азарія, Езра, Мешуллам,
34 Юда, Веніямин, Шемая та Єремія;
35 і деякі з священицьких синів з сурмами: Захарія, син Йонатана, сина Шемаї, сина Маттанії, сина Міхаї, сина Заккура, сина Асафа,
36 і його брати Шемая, Азарел, Мілалай, Гілалай, Маай, Натанаїл, Юда, Ханані, з музичними приладами Давида, чоловіка Божого. Езра книжник був попереду них.
37 Коло Джерельних воріт вони зійшли просто перед собою сходами Давидгорода, звищенням, що йшло на мур понад палатою Давида аж до Водяних воріт на сході.
38 Другий хор, співаючи подяку, йшов наліво, а за ним я і половина народу, по мурі здовж башти Печей до широкого муру,
39 далі понад Ефраїмові ворота, побіч Старих воріт і Рибних воріт, і башти Хананела, і башти Сотні аж до Овечих воріт, - і спинились коло Темничних воріт.
40 Обидва хори, співаючи подяку, спинились у домі Божому, і я та половина начальників зо мною,
41 і священики Еліякім, Масея, Мін'ямін, Міхай, Еліоенай, Захарія, Хананія з сурмами,
42 і Масея, Шемая, Єлеазар, Уззі, Єгоханан, Малкія, Елам та Езер, співці ж під проводом Ізрахії голосно співали.
43 І принесли того дня великі жертви й раділи, дав бо їм Бог велику радість. Раділи й жінки та діти, і далеко було чути радощі Єрусалиму.
44 Того ж таки дня були призначені люди до комор, що були складами для приносів, первоплодів та десятин, щоб до них збирати з піль різних міст частки призначені

законом для священників і левітів, бо Юдея раділа зо священників і левітів, що служили
⁴⁵ і пильнували служби Богові своєму й служби очищення; (так робили) й співці та
воротарі - за постановою Давида й Соломона, його сина.

⁴⁶ Бо колись, за часів Давида та Асафа, був провідник співців, і похвальні та подячні
пісні на честь Бога,

⁴⁷ і ввесь Ізраїль за часів Зоровавела й за часів Несмії давав день-у-день належні
частки співцям та воротарям; отак віддавано святі приносини левітам, а левіти
давали частину синам Арона.

РОЗДІЛ: 13

Того дня читано, щоб народ чув, книгу закона Мойсея, та знайдено в ній написане,
що ні аммоній, ні моавитянин не можуть увійти в громаду Божу повіки

² тому, що вони не зустріли синів Ізраїля з хлібом та водою, а найняли проти них
Валаама, щоб прокляв їх, - але Бог наш перемінив прокльон у благословення.

³ Отож, почувши цей закон, відлучили вони всіх мішанців від Ізраїля.

⁴ Ще перед тим священник Еліяшів, поставлений над кімнатами дому Бога нашого,
родич Товії,

⁵ приготував для нього велику кімнату, де раніш складано хлібні приноси, ладан,
посуд, десятини хліба, нового вина й олії, що за законом належали левітам, співцям
та воротарям, і приноси для священників.

⁶ Але під час цього мене не було в Єрусалимі, бо тридцять другого року
вавилонського царя Артаксеркса я повернувся до царя, але за деякий час
відпросивсь я у царя,

⁷ прийшов до Єрусалиму й довідався я про те зло, яке зробив Еліяшів для Товії,
приготувавши йому кімнату в дворах дому Божого,

⁸ і дуже прикро мені стало, і я повикидав геть із кімнати всі хатні речі Товії,

⁹ і наказав очистити кімнати, і велів повносити туди знову посуд дому Божого,
приноси й ладан.

¹⁰ Довідався я також, що часток левітам не давали й що левіти та співці, які мали
виконувати службу, порозбігались, кожний на своє поле.

¹¹ І заходивсь я докоряти начальникам і сказав: «Чому занедбано дім Божий?» І
зібравши їх, поставив я їх на їхнє місце.

¹² Тоді всі юдеї стали приносити до складів десятину хліба, нового вина та олії.

¹³ Над складами поставив я Шелемію, священника, та Цадока, книжника, та Педаю з
левітів, а при них Ханана, сина Заккура, сина Маттанії, бо їх уважали за певних. На
них був обов'язок розділювати своїм братам.

¹⁴ Згадай про мене за це, Боже мій, і не забудь добрих моїх діл, що я вчинив для
дому Бога мого й для служби при ньому.

¹⁵ Того часу побачив я в Юдеї, що в суботу топчуть у винодавлях, возять снопи,
навантаживши ними ослів, а також вином, виноградом, фіґами й усяким тягарем, і
приставляють у Єрусалим суботнього дня, і я їм докоряв за день, в який продавали
вони свою живність.

¹⁶ Та й тирійці жили в нім і привозили рибу та усякий крам і продавали в суботу
юдеям, і то в Єрусалимі.

¹⁷ То я докоряв вельможам юдейським і сказав їм: «Яке ж погане діло ви робите,

осквернюючи день суботній!

18 Чи ж не так чинили батьки ваші, за що послав Бог нащ на нас і на це місто все те лихо? А ви ще збільшуєте гнів на Ізраїля осквернюючи суботу!»

19 Після цього, коли в єрусалимських брамах сутеніло перед суботою, я наказав зачинити двері та звелів їх не відчиняти, аж доки не мине субота, й поставив коло воріт деяких моїх слуг, щоб ніяка вантага не приходила в день суботній.

20 Ось чому крамарі та продавці всякого краму не раз і не два ночували поза Єрусалимом.

21 Але я остерігав їх і сказав їм: «Чого ви ночуєте перед муром? Якщо це вчините ще раз, я накладу на вас руку.» Від того часу вони не приходили в суботу.

22 І я звелів левітам, щоб вони очистились і прийшли відбувати сторожу коло воріт, щоби святити день суботній. І за це згадай про мене, Боже мій, і змилуйся надо мною з твого великого милосердя!

23 Того ж самого часу бачив я юдеїв, що взяли собі жінок ашдодських, аммонських та моавитянських,

24 і діти їхні говорили наполовину по-ашдодському, а не вміли говорити по-юдейському, лише мовою інших народів.

25 Я картав їх і кляв їх, а декого з людей бив, тряс за чуприну й закликав їх Богом: «Не давайте дочок своїх за синів їхніх і не беріть дочок їхніх для своїх синів і собі.

26 Хіба не через них згрішив Соломон, цар Ізраїля? А такого, як він, царя, не було ні в одного з багатьох народів. І він був любий Богові своєму, і Бог настановив його царем над усім Ізраїлем, однак ж чужоземні жінки довели до гріха й його.

27 Чи й нам про вас чути, що ви чините це велике зло та зраджуєте Бога нашого, бравши собі чужоземних жінок?»

28 Навіть один із синів Йояди, син Еліяшіва первосвященника, був зятем Санбаллата хоронія, я й прогнав його від себе.

29 Пригадай їм, Боже мій що вони опоганили священство й священицький та левітський союз!

30 Так я їх очистив від усього чужоземного й завів наново служби священиків та левітів, кожного при його ділі, -

31 і постачання дров у призначені часи й первоплодів. Згадай про це, Боже мій, на добро мені!

For other languages please go to www.wordproject.org